

A.

Mødet den 30. August 1923.

Fraværende: Niels Barnow og H. P. Salling.

1. J. Nr. 12²⁸—1923) **Forslag til Fastsættelse af Refusionstaksterne for Ophold i Plejeafdelingen og Sygeafdelingen paa De gamles Hjem.**

Aldersrenteutvalget indstiller, at Refusionstaksten for Ophold i Plejeafdelingen og i Sygeafdelingen fastsættes til henholdsvis 2,60 og 3,40 Kr. pr. Dag.

Indstillingen var vedtaget ved Cirkulation og toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 277—1923). **Kirkeministeriets Approbation paa Bestemmelser for Nedsættelse af Askeurner paa Kirkegaardene i Aarhus.**

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 154—1923). **Skrivelse fra Indenrigsministeriet angaaende Statstilskud til de kommunale Beboelsesbygninger ved de Mezas Vej.**

Formanden bemærkede, at Kommunen her havde bygget meget billigere end de private, og derfor var Statstilskudet nedsat til 15 %.

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 373—1923). **Skrivelse fra Byggekontrollævnet angaaende Bevilling af Statslaan til Byggeforetagender.**

Formanden meddelte, at Skrivelsen gik ud paa, at der ikke kunde bevilges Statslaan før efter 1. Oktober.

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 23^a—1923). **Beretning og Regnskab for Aarhus Folkebibliotek for 1922—23.**

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 390—1923). **Beretning fra Tilsynsraadet for Biografteatrene.**

Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 392—1923). **Indstilling fra Sygehusudvalget om Godkendelse af det af Sygekassen »Aarhus« oprettede Rekonvalescenthjem »Krathuset« i Riis Skov.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Under Henvisning til Byraadets Beslutning af 24. August 1922 vedrørende Overflytning af Patienter til Rekonvalescenthjem skal man tillade sig at foreslaa, at det af Sygekassen »Aarhus« oprettede Rekonvalescenthjem »Krathuset«, Riis Skov, godkendes.

Herefter vil der kunne indlægges Rekonvalescenter direkte fra Aarhus Kommunehospital paa nævnte Hjem. Betalingen er 4 Kr. pr. Dag, hvoraf Halvdelen betales af Sygekassen »Aarhus«.

K. M o u s t e n oplyste, at da der i sin Tid var Tale om Oprettelse af et Rekonvalescenthjem i Haldlejren, havde Sygekassen »Aarhus« allerede paatænkt at indrette et saadant Hjem, og derfor gav man Indstillingen den Form, at Kommunen yder Garanti til Hald eller et andet af Byraadet godkendt Rekonvalescenthjem. Nu havde Sygekassen »Aarhus« oprettet et Hjem i Riis Skov, og det var saa godt, at det fortjente at godkendes af Byraadet, saaledes at der fra Kommunens Hospi-

taler vil kunne indlægges Patienter, som er Medlemmer af nævnte Sygekasse.

Indstillingen vedtoges.

8. (J, Nr. 391—1923). **Andragender fra Aarhus Handelsforening, Handelsforeningen af 1887 og Handelsskolebestyrer N. P. Nielsen om Lokaler i Borgerskolerne til Handelsskoleundervisning.**

Skoleudvalgets Flertal (Jakob Jensen og Moustén) udtaler følgende: Forinden der gives Tilladelse til at afholde Aftenskole for Handelslærlinge i Skolerne Frederiksalles og Paradisgade, maa der med Aftenskolernes Ihændehavere være truffet en Ordning, saaledes at Aftenskolerne ledes af en Bestyrer ved et Udvalg bestaaende af 5 Medlemmer, 2 valgte af Byraadet og 3 af den Institution, der er Indehaver af Skolen. Kan Udvalget ikke enes om Valget af en Bestyrer, forbeholder Byraadet sig at udpege denne.

Skoleudvalgets Mindretal (Frk. M. Thomsen) ønsker at forbeholde sig sin Stilling til denne Sag.

F o r m a n d e n forelagde Sagen. Handelsskolerne var efterhaanden vokset til at blive meget store Skoler, og det var betydelige Udgifter, som Kommunen havde dertil, idet de disponerede over 11—12 Lokaler og fik gratis Lys og Varme. Skoleudvalgets Flertal havde derfor fundet det naturligt, at Byraadet bør have nogen Indflydelse paa Skolernes Ledelse, specielt Undervisningen. Handelsskolerne gav vel nok den Undervisning, som krævedes i de almindelige Fag, men til en moderne Undervisning for unge Mennesker hørte ogsaa Foredrag over forskellige Emner, og saadanne var ogsaa blevet afholdt tidligere, men sidste Aar lod Skolernes Ledelse dem mærkværdigvis bortfalde. De unge Handelsfolk var heller ikke tjent med, at Ledelsen af Skolerne overlodes fuldstændig til

Folk, som ikke havde videre Kendskab til Skolevæsen, og derfor burde Byraadet ogsaa være medbestemmende om, hvem der skulde være Skolerne Bestyrer. Den ene af Skolerne averterede med, at 3 af Byens Købmænd skulde lede Skolen. Vedkommendes Kvalifikationer som Købmænd var sikkert meget gode, men de kunde næppe siges at være kvalificerede til at lede en Skole. Handelsforeningerne ydede ikke noget særlig stort Tilskud i Forhold til, hvad Kommune og Stat yder. Ogsaa af en anden Grund burde Byraadet have noget Indseende med Skolerne, idet der i Fjor forefaldt et Tilfælde ved Skolen i Frederiksalle, hvor en Elev nægtede at overholde Skolens Orden og derfor blev bortvist; men Købmændene i Skoleraadet tog Parti for ham. Af disse Grunde var det berettiget af det offentlige at kræve den Indflydelse, som Skoleudvalgets Flertal havde foreslaaet. Hvis Byraadet kunde slutte sig hertil, vilde der blive foreslaaet at nedsætte et Udvalg til Forhandling med de respektive Ejere af Skolerne om Forslagets Realisation.

J. Chr. Møller antog, at det foreliggende Forslag fra Skoleudvalgets Flertal til Dels var foranlediget ved den Strid, der var opstaaet mellem Handelsforeningen af 1887 og Skolebestyrer N. P. Nielsen. Hvad Skolen i Paradisgade angik, havde Aarhus Handelsforening Ansvar for Skolens Drift; den lønnede Bestyrer og Lærere og bar det eventuelle Underskud. For Tiden fik Skolen et Statstilskud paa 4800 Kr. og stod derfor under Handelsministeriets Tilsyn i Henhold til Lov om Handelsskoler, og Byraadet kunde i Henhold til denne Lov ikke have noget som helst med Undervisningen at gøre, idet denne Sag helt var underlagt Handelsministeriet som udøvede Til-

syn igennem en af dette valgt Direktør. Desuden var der Inspektører og Konsulenter foruden et Skoleraad paa 9 Medlemmer, der ifølge Loven skulde vælges paa en ganske bestemt Maade. Hvorvidt Skolerne havde opfyldt de Krav, der maa stilles til Undervisningen, skulde Taleren ikke udtale sig om, det maatte være de Tilsynshavendes Sag at kontrollere dette. Endelig havde der ikke fra nogen Side været klaget over Skolen i Paradisgade, og der forelaa for denne Skoles Vedkommende intet andet end Spørgsmaalet om, hvorvidt Byraadet som hidtil vilde yde Skolen Lokaler, Lys og Varme, og Taleren vilde meget anbefale, at man bevilger dette som hidtil. Angaaende Skolen i Frederiksalle var der jo opstaaet en Strid om, hvem der ejede Skolen, og Taleren skulde ikke forsøge paa at afgøre dette Spørgsmaal. Der forelaa Ansøgning fra begge Parter, men forinden Striden blev bilagt, kunde man næppe bevilge Lokaler til Skolen. Byraadet skulde imidlertid ikke afgøre denne Strid; det maatte blive Skoleraadet, eventuelt Handelsministeren, men Taleren kunde tænke sig, at Byraadet for denne Skoles Vedkommende nedsætter et Mæglingsudvalg, som forsøger at faa Parterne forligte, saa at Skolen kan fortsætte som hidtil.

Formanden bekræftede, at der ikke var oplyst noget om, hvem der var Ejer af Skolen i Frederiksalle, og Udvalgets Flertal havde heller ikke i mindste Maade taget Stilling til dette Spørgsmaal. Selvfølgelig kunde man paa Forhaand vente, at der i denne Sag vilde komme Indsigelse fra Højregruppens Side; hver Gang Socialdemokratiet forsøgte at faa Indflydelse paa et eller andet Forhold, mødte man den samme Modstand fra den Side. Det var ogsaa Tilfældet, da man for-

søgte at faa Indflydelse paa Ledelsen af Teknisk Skole, men til Trods for Modstand fra mange Sider naaede man alligevel til at faa en nogenlunde retfærdig Repræsentation der, skønt der forelaa en lignende Lov for de tekniske Skoler som for Handelsskolerne. Der var derfor ingen Tvivl om, at man kunde opnaa det samme her, og hvorledes Handelsministeren vilde stille sig til Kravet, kunde Hr. Møller jo slet ikke vide noget om. Fabrikant Møller oplyste tillige, at Skolen i Paradisgade ledes paa en hel anden Maade end Skolen i Frederiksalle, men saa meget mere Grund var der til at nedsætte et Forhandlingsudvalg for at faa begge Skoler ind i samme Gænge. Taleren vilde derfor anbefale at vedtage Flertallets Forslag.

J. Chr. Møller svarede hertil, at der ikke var nogen Højregruppe i Byraadet, men det betød jo i Realiteten ikke saa meget. Taleren gjorde opmærksom paa, at der gjaldt en hel anden Valgmaade for Bestyrelsen for Teknisk Skole end for Handelsskolerne, og saa længe den nuværende Lov gjaldt for Handelsskolerne, kunde denne Valgmaade ikke forandres, heller ikke af Handelsministeren; derfor var det ganske overflødigt og ulovligt at nedsætte et Udvalg til at forhandle derom. Taleren havde ikke sagt, at Skolen i Paradisgade styredes paa en anden Maade end Skolen i Frederiksallé, men her var der for Øjeblikket Strid om Skolen, medens Stillingen i Aarhus Handelsforenings Skole var fuldstændig som i de tidligere Aar, og man kunde derfor ikke godt nægte denne Skole Lokaler som sædvanligt. Tilmed gav Handelsforeningen et stort Tilskud til Skolen og garanterede for eventuelt Underskud. Angaaende de tre Købmænd, som Borgmesteren omtalte, saa var der næppe sket andet, end at de havde averteret om Indmeldelse til

Skolen, for ingen kunde ansætte sig selv som Skolebestyrer, idet en saadan skulde anerkendes af Handelsministeren.

A. S n e u m pegede paa, at Fabrikant Møller søgte at drage Skel mellem Handelsskolerne og de tekniske Skoler, men det var ganske uberettiget. Loven om de tekniske Skoler blev vedtaget i 1915—16, og der fandtes Bestemmelser om Skoleraad, Direktør, Inspektør o. s. v., men man havde alligevel faaet Indflydelse paa Skolens Ledelse og Undervisning. I 1920 vedtoges Loven om Handelsskolerne; den var i alt væsentlig en Kopi af den anden, og begge Skoleformer sorterede under Handelsministeren, saa der kunde næppe være Tvivl om, at baade Byraadet og eventuelt andre Organisationer lige saa godt kunde faa Indflydelse paa Handelsskolerne som paa de tekniske Skoler. Hvad selve Sagen angik, var det beklageligt, at der var kommen en saadan Strid indenfor den ene Skole, og Taleren vilde udtale Ønsket om, at der kunde komme et Forlig i Stand mellem Parterne, saa Skolen kunde fortsætte i samme Gænge som hidtil, for det var sikkert det bedste.

M. B r a m m e r saa i Borgmesterens Udtalelser et Forsøg paa at bringe Sagen i Lave igen, og det maatte kaldes mest hensynsfuldt at gøre det paa den Maade, at de forskellige Skoler blev stillet ens; den ene vilde let faa noget odiøst Præg over sig, hvis man vilde kræve Indflydelse paa og Kontrol med den, men ikke rørte ved den anden. Det maatte ogsaa siges at være et ganske rimeligt Krav, at Byraadet faar Indflydelse paa Skolernes Ledelse og Undervisning, naar Kommunen gav et saa stort Tilskud til Skolerne, og naar der faktisk havde fundet Uregelmæssigheder Sted, maatte det ogsaa af den Grund være ønskeligt, at Kommunen faar

Haand i Hanke med Skolerne; det var i hvert Fald urigtigt, hvis der kunde foregaa grove Brud paa Diciplin, uden at Bestyrelsen skrider ind derimod, saa mistede man Troen paa, at denne Bestyrelse var den rette til at lede Skolen. Taleren kunde derfor slutte sig til Flertallets Forslag, som stillede Skolerne ens.

J. C h r. M ø l l e r erindrede ikke Ordlyden af Loven om de tekniske Skoler, men Valgmaaden til disse Skolars Bestyrelse var i hvert Fald en ganske anden end ved Handelsskolerne. Den Indflydelse, Byraadet havde faaet over de tekniske Skoler, var opnaaet igennem Forhandling med Ministeriet, og skulde man naa noget i den Retning m. H. t. Handelsskolerne, maatte det ske ad samme Vej; at nedsætte et Udvalg til at ordne det sammen med Handelsforeningerne var ganske ørkesløst. Hvis man nedsatte et Udvalg for begge Skoler, fordi der var sket Uregelmæssigheder ved den ene, vilde det være »for Smed at rette Bager« og en Uretfærdighed mod Skolen i Paradisgade, som der aldrig hverken offentligt eller privat havde været klaget over. Kunde Byraadet ikke gaa med til at bevilge Andragendet fra Aarhus Handelsforening, vilde Taleren anmode om at faa hele Sagen udsat.

H. P. C h r i s t e n s e n udtalte, at det gik her som alle andre Steder, naar man rørte ved gamle Traditioner, saa skulde det gives Udseende af, at der var noget særlig galt paa Færde; men der skete næppe noget som helst ved, at Byraadet faar Indflydelse paa Forholdet. Selvfølgelig vilde den store Handelsforening have Lov til selv at raade og bestemme det hele, men naar Byraadet skulde yde Tilskud, var det rimeligt, at det blev medbestemmende. Det kunde absolut ikke skade at nedsætte et saadant Udvalg; muligvis opnaaede

man ikke i første Omgang saa langt som ønskeligt, men man kunde i hvert Fald gøre et Skridt i den Retning. Det havde været behageligere, om Spørgsmaalet havde foreligget paa et Tidspunkt, hvor der ikke fandtes en saadan Strid indenfor den ene Forening. Fabrikant Møller havde truet baade med Ministeren og Loven, men det viste sig ofte, at man til Trods for baade Minister og Lov ved Forhandling kunde naa til et tilfredsstillende Resultat. Tale- ren vilde anbefale at slutte sig til Flertallets Forslag; Hr. Møller havde ganske vist forlangt Sagen udsat, men det vilde være forkert, idet Skolerne nu skulde til at begynde, og Undervisningen saa vilde blive forsinket.

A. S n e u m vilde bestemt fastholde sine Udtalelser om, at der ikke var nogen Forskel paa de to Skolearter, naar man saa paa Ministerens Forhold til dem, idet Ledelsen fra Statens Side var fuldstændig den samme. Der var blot den Forskel, at den ene Lov nævnte Arbejdsgiverne, medens der i den anden stod Handelsforeningerne; ellers var denne Paragraf næsten Ord til andet det samme i begge Love.

J. C h r. M ø l l e r svarede hertil, at da Forslaget blev forelagt, var det noget lignende som Loven for de tekniske Skoler, men det blev betydeligt forandret m. H. t. Valgmaaden. Det var selvfølgelig rigtigt, at hvis Sagen udsættes, maatte ogsaa Undervisningen udsættes; men Handelsforeningen burde dog have Lejlighed til at drøfte, hvorvidt den er tilbøjelig til at forhandle om Sagen med et Byraadsudvalg, eventuelt sammen med Skolens øvrige kontrollerende Myndigheder. Tale- ren var ikke sikker paa, at Foreningen vilde gaa med dertil, og muligvis vilde Handelsministeren heller ikke. Men skulde der naas et Resultat, var

det i hvert Fald nødvendigt først at gaa til Ministeriet og høre, om dette kan gaa med til en anden Valgmaade; dog kunde man sige sig selv, at Ministeren i hvert Fald ikke gik med til at overlade til Byraadet at vælge Skolens Bestyrer. Det var selvfølgelig rigtigt, at Kommunen ydede et stort Bidrag til Skolerne, men det Bidrag, som Handelsforeningen gav, var maaske lige saa stort.

M. B r a m m e r forstod ikke, hvorfor Fabrikant Møller fandt det saa forkert, at Byraadet faar Indflydelse paa Skolernes Ledelse, naar Kommunen gav et saa stort Tilskud til dem, og naar det tillige i et Tilfælde havde vist sig nødvendigt at gribe ind paa Grund af Uorden. Spørgsmaalet drejede sig her om Centralisation eller Decentralisation, og det sidste var sikkert det bedste, naar der paa Stedet var Interesse for Sagen. Centralisation burde kun være en Nødhjælp; den lokale Interesse virkede altid bedst.

J. C h r. M ø l l e r hævdede, at Dr. Brammer gjorde sig skyldig i en Fejl ved at sige, at der havde været Uorden i Skolerne, for det havde der kun været i den ene af dem. Men for saa vidt Byraadet ikke vilde gaa med til at bevilge Andragendet fra Aarhus Handelsforening, vilde Taleren i Henhold til Forretningsordenen kræve Sagen udsat.

M. B r a m m e r havde absolut ikke haft til Hensigt at sige noget nedsættende om Skolen i Paradisgade; men der forelaa for Øjeblikket Andragende fra 3 Skoler, og saa maatte man have Lov til at bruge Flertal.

H. P. C h r i s t e n s e n antog, at Fabrikant Møller vilde have Sagen udsat, for at Handelsforeningen eller muligvis Hr. Møller kunde faa Tid til at komme over og tale med Handelsministeren

om Sagen, idet Ministeren maaske havde nogen Bevaagenhed overfor Hr. Møller og hans Meningsfæller. Fabrikant Møller søgte i sidste Instans at at spænde Ben for en Ordning af Forholdet; men man blev nødt til at indrømme Kommunen Medbestemmelse, hvis man ønskede at faa et Tilskud.

J. C h r. M ø l l e r svarede hertil, at Hr. Christensen efter de faldne Udtalelser ikke var berettiget til at sige, at Taleren skulde over og forhandle med Ministeren; man kunde ikke komme med saadanne Insinuationer uden Spor af Bevis. Taleren ønskede heller ikke at spænde Ben for Skolen, men saa længe den nuværende Lov gjaldt, havde Byraadet ingen som helst Ret til at nedsætte et Udvalg til at kontrollere Handelsskolerne.

F o r m a n d e n opfattede Fabrikant Møllers Udtalelser saaledes, at Handelsforeningen maatte have Tid til at komme over og tale med Ministeren om Sagen. Men saa var det dog mærkeligt, at Byraadet ikke maatte faa Tid og Lejlighed dertil, og naar Hr. Møller vilde bruge Forretningsordenen til at forhindre Nedsættelse af et Udvalg til at forhandle om Sagen, var det et tilstrækkeligt Bevis for, at Hr. Møller vilde spænde Ben for Aarhus Byraads Indflydelse paa Handelsskolespørgsmaalet.

J. C h r. M ø l l e r havde blot udtalt, at Handelsforeningen maatte have Tid til at drøfte Spørgsmaalet og e v e n t u e l t tale med Ministeren derom. Taleren havde aldeles ikke i Sinde at spænde Ben for Skolerne; det samme kunde med lige saa stor Ret siges om Flertallet.

K. M o u s t e n antog, at hvis man vedtog Flertallets Forslag, vilde det gaa saaledes, at begge Skoler kom til at fortsætte, som de var vant til, med de hidtilværende Ledere. Hvis man derimod vedtog Hr. Møllers Forslag, standsede man fuld-

stændig Skolernes Gang, og det vilde blive et ke-
ligt Resultat.

Marius Geertsen fandt, at hvis man gerne vilde have Skolerne i Gang, burde man slutte sig til Fabrikant Møllers Forslag og overlade dem Lokalerne som sædvanligt. Det andet Spørgsmaal var jo ikke saa paatrængende, at det absolut behøvede at fremmes i Øjeblikket, og der var Tid nok til at forhandle derom senere. Paa den Maade blev der ikke nogen Standsning i Skolernes Arbejde. Eventuelt kunde der ogsaa nedsættes et Mæglingsudvalg for at prøve paa at bilægge Striden; men at nedsætte et Udvalg, som man ikke havde Hjemmel til ifølge Loven, var under Byraadets Værdighed.

Formanden havde aldrig vidst, at Byraadet ikke havde Lov til at nedsætte et Udvalg til at behandle bestemte Forhold, og Hr. Geertsen fik næppe Medhold i denne Opfattelse hos nogen i Byraadet. Hvordan skulde Byraadet komme til Ministeriet og søge en Forhandling uden ved først at nedsætte et Udvalg? Iøvrigt vilde Taleren oplyse, at enhver som helst kunde oprette en Handelsskole, f. Eks. Handels- og Kontormedhjælpernes Fagforening, og hvis Skolen bød paa en tilstrækkelig Undervisning, blev den approberet og fik sit Statstilskud.

J. Chr. Møller bemærkede, at Hr. Geertsen noget havde misforstaaet hans Udtalelser. Taleren havde foreslaaet et Mæglingsudvalg angaaende Skolen i Frederiksballe paa den udtrykkelige Betingelse, at Sagen saa blev afgjort for Skolen i Paradisgade.

Formanden udtalte, at Skoleudvalgets Fler-
tal ikke havde ment at ville blande sig i denne Strid; men hvis der ved en Mægling kunde komme en Ordning i Stand, saa man det gerne. Taleren

vilde spørge, om Hr. Møller i dette Øjeblik stillede Forslag om Sagens Udsættelse.

J. C h r. M ø l l e r forlangte Sagen udsat i Henhold til Fvrretningsordenen.

Sagen udsattes.

9. (J. Nr. 393—1923). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om **Køb af et mindre Areal ved Viby Skel.**

J. C h r. M ø l l e r anbefalede Indstillingen. Det var et lille Areal af Matr. Nr. 14 c i Viby, som Ejerne tilbød Kommunen omtrent gratis, idet de nærmest for en Ordens Skyld forlangte 20 Kr. derfor. Man burde derfor med Tak modtage Tilbudet.

F o r m a n d e n fandt det fornuftigt at tage derimod, da det vilde blive en Forbedring af Skellet; men der var næppe Grund til særlig Tak.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 301—1923). Andragende om Tilladelse til at maatte benytte et Værelse i Ejendommen **Sjællandsgade Nr. 82 til Møbellager.**

Huslejenævnet har intet at erindre derimod, dog skal fornyet Andragende indsendes til Nævnet ved Lejerskifte.

Tiltraadt af Udvalget for Bygninger og Inventar.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 330—1923). Andragende om Tilladelse til at nedrive et Baghus paa Ejendommen **Møjlgade Nr. 97.**

Anbefalet af Udvalget for Bygningen og Inventar.

Bevilgedes.

12. (J. Nr. 338—1923). Andragende om Tilladelse til at omdanne et Værelse til **Butik i Ejendommen Vestergade Nr. 67.**

Udvalget for Bygninger og Inventar kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

13. (J. Nr. 385—1923). **Andragende fra Landsforeningen »Arbejde adler« om Tilskud.**

Budgetudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

14. (J. Nr. 313—1923). **Andragende fra »Kvindehjælpen« om Tilskud til Mødre- og Spædebørns-hjemmet i Elev.**

Budgetudvalget kan ikke anbefale Andragendet, da der i Forvejen gives et Tilskud paa 1200 Kr. til »Kvindehjælpen« i Aarhus.

Kunde ikke bevilges.

15. (J. Nr. 337—1923). **Andragende fra Frederiksbjerg Gedeavlerforening om Bevilling af et Beløb til Præmier ved et Kaaringsskue.**

Budgetudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Vald. Petersen henstillede, at der blev optaget et lille Beløb paa Budgettet til næste Aar.

Kunde ikke bevilges.

16. (J. Nr. 355—1923). **Andragende fra Weber & Sørensens Annoncebureau om at maatte udgive Aarhus Skatte- og Adressebog for 1924—25.**

Anbefalet af Kasseudvalget.

Bevilgedes.

17. (J. Nr. 3¹—1923). **Efterbevilling af Overskridelser i Skolevæsenets Regnskab. — 2. Behandling.**

Efterbevilling meddeltes.

18. **Efterbevilling af Overskridelser i Regnskabet for:**

a. (J. Nr. 3²—1923). Alderdomsvæsenet.

b. (J. Nr. 23¹⁴—1923). Enkebørnsunderstøttelsen.

c. (J. Nr. 3⁴—1923). Belysningsvæsenet.

Overgik til 2. Behandling.

19. (J. Nr. 366—1923). **Andragende fra D. O. B. I. om Tilladelse til at opstille Benzintank paa Hjørnet af Frederiksalle og Lundingsgade.**

Brolægningsudvalget kan ikke anbefale Andragendet

Kunde ikke bevilges.

20. (J. Nr. 21³—1923). **Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende Bygningsændring paa Vestergade Nr. 70.**

Udvalget anbefaler, at det ønskede Magelæg berigtiges uden andet Vederlag fra nogen af Siderne, men paa Betingelse af, at Andrageren genopfører den Del af Facaden, der nu nedrives, i den ny Byggelinie.

Indstillingen vedtoges.

21. (J. Nr. 2¹²²—1923). **Andragende om Dispensation fra Sundhedsvedtægtens § 29 for Ejendommen Hjørnet af Lundbyesgade og Bissensgade.**

Anbefaledes.

22. (J. Nr. 2¹³¹—1923). **Andragende om Dispensation fra Bygningslovens §§ 21, 6 og 8 for Studsgade Nr. 70.**

Anbefaledes.
